

IX Ka 111/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu w Wydziale IX Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – S. S.O. Rafał Sadowski

Sędziowie: S.O. Aleksandra Nowicka (spr.)

S.O. Mirosław Wiśniewski

Protokolant st. sekr. sąd. Katarzyna Kotarska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Toruniu Grażyny Roszkowskiej

po rozpoznaniu w dniu 8 maja 2014r.

sprawy **A. P.** oskarżonego z art. 270§1 i 2a kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Chełmnie z dnia 17 stycznia 2014 r., **sygn. akt II K 582/13**

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy, uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

II. kosztami procesu w postępowaniu odwoławczym obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IX Ka 111/14

UZASADNIENIE

A. P. został oskarżony o to, że:

w dniu 19 sierpnia 2013 r. w C., działając w ramach wypadku mniejszej wagi, w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci dowodu wpłaty kwoty 178,42 złote tytułem opłaty rachunku za zużycie gazu ziemnego wystawionego dla D. P. przez (...) S.A. w B., w ten sposób, że odręcznie nakreślił wzór pieczętki z datownikiem Banku Spółdzielczego w C. oraz podrobił nieczytelny podpis kasjera bankowego, po czym sfalszowany dokument przekazał żonie D. P.,

tj. o czyn z art. 270 §1 i 2 a kk

Sąd Rejonowy w Chełmnie wyrokiem z dnia 17 stycznia 2014 r. (sygn. akt II K 582/13) na podstawie art. 66§1 kk w zw. z art. 67 §1 kk postępowanie karne wobec oskarżonego warunkowo umorzył na okres jednego roku próby, orzekając od oskarżonego w trybie art. 67 § 3 kk i art. 39 pkt 7 kk świadczenie pieniężne w kwocie 500 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej.

Na podstawie art. 230 § 3 kpk sąd I instancji orzekł o pozostawieniu w aktach sprawy dokumentów opisanych w punkcie III wyroku.

Oskarżony obciążony został opłatą sądową w kwocie 100 złotych oraz wydatkami postępowania w wysokości 90 złotych.

Od powyższego wyroku **apelację wniósł prokurator** zaskarżając wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze na korzyść oskarżonego. Podniósł zarzut obrazy przepisów postępowania mającą wpływ na treść wyroku tj. art. 230 § 3 kpk poprzez orzeczenie wobec oskarżonego przypadku dowodów rzeczowych wymienionych w punkcie III wyroku mimo, że przedmioty te nie stanowiły własności oskarżonego i nie mają żadnej wartości majątkowej, w związku z czym winny być pozostawione w aktach sprawy.

W związku z powyższym prokurator wniósł o zmianę punktu III wyroku poprzez orzeczenie na podstawie art. 230 § 3 kpk o pozostawieniu dokumentów w aktach sprawy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora nie zasługiwała na uwzględnienie.

Mimo dość niefortunnego sformułowania orzeczenia w przedmiocie dowodów rzeczowych, rozstrzygnięcie to jest jak najbardziej trafne. W apelacji prokurator wytyka sądowi meriti, iż ten - z racji tego że dokumenty opisane w punkcie III wyroku nie stanowią własności oskarżonego i nie przedstawiają żadnej wartości materialnej - niezasadnie zastosował w odniesieniu do nich instytucję przypadku dowodów rzeczowych, jednakże formułując taki zarzut prokurator dowolnie zinterpretował rozstrzygnięcie z punktu III wyroku. Wprawdzie w treści tego orzeczenia faktycznie znalazł się zwrot, który mógłby wywołać wrażenie, że orzeczono przypadek dowodów rzeczowych („orzeka wobec oskarżonego przypadek dowodów rzeczowych”), jednakże sąd I instancji środka karnego z art. 39 pkt 4 kk wcale nie zastosował. Po pierwsze, z przyczyn, na które zwrócił uwagę prokurator nie było podstaw by orzekać o przypadku dokumentów na podstawie art. 44 kk; po drugie z kolei, wymowa kwestionowanego orzeczenia jest taka, że Sąd Rejonowy zarządził o pozostawieniu dokumentów w aktach sprawy, tak jak przewiduje to przepis art. 230 §3 kpk, na który się trafnie w swoim rozstrzygnięciu powołał. Decyzji tej nie sposób odmówić słuszności, dlatego też apelacja prokuratora podnosząca zarzut naruszenia art. 230 §3 kpk, została uznana za oczywiście bezzasadną, a nie ulega wątpliwości, że rozstrzygnięcie sądu meriti odpowiada żądaniu apelacji, w której prokurator postulował by pozostawić dokumenty w aktach sprawy.

W sprawie nie dostrzeżono żadnych uchybień mogących stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze i będących podstawą do uchylenia lub zmiany wyroku z urzędu.

Kosztami procesu w postępowaniu odwoławczym obciążono w całości - po myśli art. 636 §1 kpk - Skarb Państwa.